

Trpezlivosť a láska svätej Františky

Napísal Balek Robert
Utorok, 09 Marec 2010 11:40

Boh skúšal Františkinu trpezlivosť nielen zvonka na hmotných dobrách, ale chcel ju podrobiť mnohonásobnej skúške aj na jej vlastnom tele. Sužovali ju dlhotrvajúce ťažké choroby, ako sme už povedali a ešte povieme. A predsa nikdy nebolo na nej badať ani len náznak nejakej netrpezlivosti alebo neľúbosti, ak jej netrebne preukázali nejakú službu.

Františka dokázala svoju statočnosť pri predčasnej smrti svojich detí, ktoré nežne milovala. Vždy sa s pokojnou myslou prispôsobila Božej vôli a vzdávala vďaky za všetko, čo sa stalo. Rovnako pokojne znášala reči tých, čo ju tupili a osočovali a zle hovorili o jej živote. Neprejavila ani len najmenší náznak odporu voči osobám, o ktorých vedela, že nedobre o nej zmýšľajú a rozprávajú; ale odplácala sa dobrým za zlé a ustavične za nich prosila Boha.

Keďže ju Boh nevyvolil na to, aby bola svätá len sama pre seba, ale aby dary, ktoré dostala od Boha, použila na duchovné i telesné blaho blížnych, obdaril ju takou láskavosťou, že každý, kto sa s ňou dostal do styku, ocitol sa hneď v zajatí jej lásky a úcty a bol schopný prijať všetko, čo hovorila. Lebo v jej slovách tak pôsobila Božia moc, že niekoľkými slovami vedela potešiť sklúčené a ubolené duše, utíšiť nepokojných, uchlácholiť nahnevaných, zmieriť nepriateľov, vyhasiť zastarané nenávisti a nevraživosti a veľmi často prekazila zamýšľanú a pripravenú pomstu. Slovom, vedela skrotiť vášne hociktorého človeka a doviesť ho ta, kde chcela.

Preto sa zo všetkých strán utiekali k Františke ako k najbezpečnejšiemu útočisku. Nik od nej neodišiel bez útechy, hoci bez zábran vyčítala hriechy a bez strachu karhala za všetko, čo bolo škodlivé a nemilé Bohu.

Keď sa v Ríme rozmohli rozličné choroby, všeobecne pokladané za nebezpečné a nákazlivé, svätica nedbala, že sa môže nakaziť, a bez váhania preukazovala hlboké milosrdenstvo úbožiakom, ktorí boli odkázaní na cudziu pomoc. Ochotne ich vyhľadávala a najprv ich súcitne privádzala k pokániu, potom im horlivo slúžila a pomáhala im a láskavo ich povzbudzovala, aby ochotne prijali z Božej ruky toto i akékoľvek iné trápenie a znášali ho z lásky k tomu, ktorý prvý toľko trpel za nich.

Františka sa neuspokojila len s ošetrovaním chorých, ktorých mohla zhromaždiť vo svojom dome, ale vyhľadávala ich aj v ich chatrčiach a verejných nemocniciach. A tým, ktorých našla, uhášala smäd, upravovala lôžko a obväzovala vrede. A čím viac zapáchali a čím viac sa jej pri nich dvíhal žalúdok, tým pozornejšie a dôkladnejšie ich ošetrovala. Chodievala aj do nemocnice zvanej Campo Santo, kde nosila jedlo a jemnejšie zákusky a rozdávala ich tým najbiednejším. Keď sa potom vracala domov, nosila si odtiaľ roztrhané šatstvo a biedne handry, plné nečistoty. Dôkladne ich vyprala a riadne opravila, akoby mali slúžiť jej Pánovi, starostlivo ich poskladala a uložila medzi voňavky.

Vcelku tridsať rokov konala Františka tú službu chorým a v nemocniciach. Kým totiž bývala v dome svojho manžela, často chodila do nemocnice Panny Márie a svätej Cecílie v Zátiberí, do nemocnice Svätého Ducha v Sassii a do nemocnice na Campo Santo. A keďže v časoch takýchto epidémií bolo ťažko nájsť nielen lekárov, ktorí by liečili telo, ale aj kňazov, ktorí by podali duším potrebný liek, sama ich vyhľadávala a privádzala k chorým, ktorí boli pripravení prijať sviatosť pokánia a Eucharistiu. A aby to mala – ako sa jej zdalo – ľahšie, živila na vlastné trovy kňaza, ktorý chodil do spomenutých nemocníc a navštevoval chorých, ktorých mu ona označila.

Zo Životopisu svätej Františky Rímskej, ktorý napísala Mária Magdaléna Anguillárska, predstavená Oblátok z Torre de' Specchi (Cap. 6-7, Acta Sanctorum Martii 2, *188-*189)